

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version:

Sjöholm, T. (2021) Distanskultur på jobbet och i skolan. Västra Nyland 7.4.2021.

Ledare

Var noga med andras pengar

Under den senaste tiden har medierna avslöjat fall då personer i topposition kan ha förfarit olagligt då de fifflat med utgifter.

För några veckor sedan avslöjade Hufvudstadsbladet (13.3) att Pohjola-Nordens generalsekreterare Michael Oksanen misstänks för ekonomiska oegentligheter.

Oksanen misstänks för att ha lyft ogrundade kilometerersättningar och för fusk med tjänstebil. Han har skaffat sig tillgång till en leasad bil trots att han inte enligt sitt direktörsavtal har rätt till det.

Till HBL säger Oksanen att "han har gjort misstag och att han står för det han gjort".

Pohjola-Nordens styrelse reagerade blixtnabbt efter avslöjandet och stängde av Oksanen från sin tjänst. Man beslöt också att en specialrevision ska göras.

Under påskhelgen kom HBL med följande avslöjande. Michael Oksanen har tillsammans med en av föreningens medarbetare Markus Lyyra grundat ett bolag, Nordic Compass. Det ska ägna sig åt förlagsverksamhet. Varken Lyyra eller Oksanen har meddelat sin arbetsgivare om företaget, som de uppger att de sköter på sin fritid. Juhana Vartiainen som är styrelseordförande i Pohjola-Norden säger till HBL att det hade hört till god förvaltningskutym att meddela styrelsen om bolaget.

I specialrevisionen kommer Pohjola-Norden nu också att låta granska om det finns koppling mellan föreningen och Nordic Compass.

Pohjola-Nordens styrelse gör

de klokt i att man reagerade snabbt då oegentligheterna kom i dager. Men de facto borde man ha reagerat ännu tidigare eftersom HBL:s uppgifter är hämtade från föreningens bokslut.

Oksanens misstänkta fiffler har ägt rum åren 2018–2019, före den nuvarande styrelseordförandes tid. Alla föreningsaktiva som sitter i en styrelse borde vara noga med att kolla vad revisorn säger om bokslutet samt också läsa bokslutet så att fiffler inte godkänns. Man behöver ha kontroll över pengar som ska användas för en viss verksamhet.

Pohjola-Norden är huvudorganisation för lokalaföreningar runt om i Finland. Föreningarna har cirka 8000 medlemmar och alla de leder ju nu av skandalen.

Då specialrevisionen är klar borde den absolut bli offentlig till alla delar så att det inte blir några frågor obesvarade i offentligheten. Alla, inklusive Oksanen och styrelsen, vinner på öppenhet.

Det här är nämligen inte första gången Oksanen är i blåsväder. Då han lämnade sitt förra jobb som generalsekreterare för Finlands Svenska Idrott, FSI, var han tvungen att betala ett femsiffrigt belopp till organisationen. Vad det handlar om är hemligt enligt en uppgörelse mellan Oksanen och FSI:s dåvarande styrelse.

En fråga som osökt nu inställer sig är om Pohjola-Norden skulle ha

anställt Oksanen om man känt till vad som hade försiggått på FSI?

Ett annat aktuellt fall om användning av arbetsgivarens medel har också kommit ut i offentligheten tack vare mediernas gräv. Revisionsverkets generaldirektör Tytti Yli-Viikari har gjort flera dyra arbetsresor men också använt nästan 5000 euro av skattebetalarnas pengar till skönhetsbehandlingar. Även det här har passerat genom verkets egna system.

Mot Yli-Viikari har polisen redan inlett en förundersökning och riksdagens kansli Kommission ska ta ställning till om hon avstängs för den period som undersökningen pågår.

De två fallen visar att det ännu i dag går att fiffla med arbetsgivarens medel, medvetet eller omedvetet. Här behöver granskarna skärpa sig så att medborgarna kan lita på att allmänna medel används på rätt sätt och rätt saker.

Men både Oksanen och Yli-Viikari har allt skäl att rannsaka sig själva. Den som i tjänsten kan använda organisationens pengar ska vara ytterst noggrann när man viftar med arbetsgivarens kreditkort. Alla utgifter ska täla dagsljus. Annars kan det hända att förtroendet är förbrukat.

MARINA HOLMBERG

marina.holmberg@vastranyland.fi

IDAG

Taina Sjöholm

Distanskultur på jobbet och i skolan

Att vara online på plats betyder inte nödvändigtvis att man också är närvarande. Vi måste hitta knep för att få våra elever och studerande att vilja och orka vara närvarande då vi jobbar online. Vi måste sporra och inspirera varandra att vara aktiva. Det är mycket svårare för många att vara koncentrerade under en lektion, ja en hel skoldag, då de sitter vid datorn jämfört med att de sitter i klassrummet. Detsamma gäller då man deltar i skolningar och möts på distans.

En av de sakerna som jag har upplevt att är avgörande för att man ska hållas närvarande är aktivitet och det kräver inga större förberedelser. Det kan handla om handuppräckningar, tummen upp eller korta svar i chatten. Om man har tid att förbereda finns det olika tillämpningar med tävlingar, gemensamma anteckningsstyror och annat som bidrar till aktivitet.

Det andra som jag upplevt mycket viktigt i utbildningssammanhang är att hålla lektioner enligt schema. Det betyder inte att läraren måste prata hela tiden, utan studerande kan också göra uppgifter under lektionen. Om vi jobbar enligt schema möjliggör vi mänskliga möten och bidrar till en känsla av gemenskap, trots att det sker online. Efter lektionen kan många fina samtal uppstå om man har tid att stanna kvar en stund i det virtuella rummet. Då finns det en chans att prata, precis som man gör i klassen medan man packar sin väska och plockar undan för att gå vidare till nästa lektion.

Sedan kommer det omtvistade ämnet. Ha din webbkamera på! Detta gäller lika väl under lektioner och föreläsningar som under möten. Ingen dyr webbkamera behövs, det går lika bra att använda telefonen som webbkamera. Vad är det med oss finnar som håller långa möten via fina program som möjliggör det mesta utan att se på andra? De flesta har sin kamera avstängd. Det råder till och med en kultur där det är genant att ha sin kamera på.

Jag deltog i ett nationellt möte för yrkeshögskolor. Vi var kring tio deltagare och jag droppade in, hälsade, stängde min mikrofon som man bör, men lämnade min webbkamera på. Då påpekade mötesdragaren: "Ursäkta, du har visst glömt din kamera på". Vår för? Mötesordförande för punkt för punkt en monolog. Låter det bekant? Någon skriver i chatten: "det låter bra" och i slutet av mötet "tack för ett bra möte, hej då", men vi har inte sett varandra under hela mötet. Det är förstället att kameran är avstängd om deltagarantalet är stort, men man kan lägga kameran på när man har något att säga.

Vi kommer att jobba mer och mer på distans, oberoende av hur länge den rådande pandemin tvingar oss till det. Vi kommer längre ifrån vår arbets- och studiegemenskap. Det är allt svårare att få känslan av närvaro och samhörighet. Men ett litet steg till samhörighet och tillhörighet är att ha din webbkamera på vid online-tillfällen. Var aktiv! Samverka, nicka eller visa tummen upp. Det räcker inte att bara vara på plats utan var också närvarande!

Det räcker inte att bara vara på plats utan var också närvarande!

ANDRAS RÖSTER

Riksstämman vill ändra på vaccinationsordningen så att även andra faktorer än befolkningens mängd styr hur doserna fördelas mellan regionerna. Åländskan har ett bra ord för riskerna med förslaget: rädd. Rädda inte till vaccinfördelningen.

Nya Åland
Johan Orre

Inte är det väl så illa att finländska flaggskeppet Mari-mecko inte förmått stå emot politisk påtryckning från en stormakt?

Vasabladet

Viveca Dahl efter att företaget avlägsnat "den kinesiska provinsen Xinjiang" från sin hemsida där man tidigare skrivit att man inte använder sig av bomull från Uzbekistan, Turkmenistan eller den kinesiska provinsen Xinjiang, detta på grund av människorättsbrott mot de muslimska uigurerna.

Taina Sjöholm är lektor vid Yrkeshögskolan Novia i Raseborg.